

14. TATRAŇSKI ZLOT RODZINNY - Zakopane

21.-26.8.2012

Tradiční sraz polské turistické organizace PFCC jsme navštívili již po páté. Letos se ho zúčastnily z našeho klubu čtyři posádky – 11 osob. Program srazu si plánují účastníci sami a, protože jsme byli v Tatrách, tak našim programem byly výlety do hor. Túry jsme volily podle možností jednotlivců.

První den jsme navštívili dolinu Kascieliska z Kiry. Do Kiry nás odvezl taxík (5 Zl./osobu). Ty jsou tady k dispozici stále a téměř na každém místě v rušných částech Zakopaného. Romantickou dolinu Kascieliska jsme pozvolna vystoupali až na chatu Ornak a ti „hladovější“ dál na Smreczyňské jezero a do campu přes kopečky. Ostatní volili stejnou cestu údolím zpět.

Druhý den byla túra nejnáročnější. Z Kuźnic (1 000 m) na chatu Gasienicowu a odtud pak ti „hladovější“ do sedla Zawrat a přes Šwinicu (2301 m) na Kasprův vrch. Druhá skupina to vzala z chaty po černé a pak zelené značce do sedla Liliowe (1952 m) a dále na Kasprův vrch. Odtud všichni lanovkou dolů do Kuźnic a taxíkem do campu. Dva členové naší výpravy volili výlet na Kasprův vrch tam i zpět lanovkou. Na recepci campu jsme zajistili lístky dopředu na určitou hodinu. Jinak je před lanovkou čekání na jízdu nahoru kolem 4 hodin.

Třetí den jsme se nejdříve rozloučili se Sabinou a Ladou a pak vyrazili na túru přímo z campu do doliny Bialego. Pozvolné stoupání dolinou kolem tůň a vodopádů Bialego potoka přešlo na náročnější výstup až do sedla ve výšce cca 1300 m. Zvládli to i dříve narození účastníci. Odpočinek v sedle s výhledem na Kasprův vrch jsme využili i ke svačince a pak sestoupili k chatě PTTK Kalatówki. Tady jsme doplnili tekutiny a pokračovali k Albertově poustevně a kapli Sv. Kříže z roku 1898 a dále na Kuźnice a do campu (ti unavenější z Kuźnic taxíkem).

Čtvrtý den jsme začali prohlídkou nového (1951 – 1981) sakrálního komplexu Panny Marie fatymské v Zakopaném – Krzeptówkach. Kromě vlastního kostela s nádherným dřevěným interiérem je tu kaplička Neposkvrněného Srdce Panny Marie, kostelík Svatého Otce Jana Pavla II, křížová cesta a řada dalších budov s velkým parkovištěm pro návštěvníky. Odtud jsme sešli pěšky na velké tržiště před lanovkou na Gubalovku. Nahoru to zdatnější vzali pěšky a ostatní zubačkou. Cesta zpět byla již individuální a do campu jsme přišli postupně. Večer nás pozvali pořadatelé na společné posezení všech účastníků srazu do restaurace Karpacka v campu. Součástí posezení bylo i občerstvení, které připravil před námi na grilu personál restaurace.

Počasí nám celý pobyt přálo, ale na neděli předpověď počasí předpokládala 10,4 mm srážek a tak již žádné výlety nebyly a hned po ránu ještě za sucha jsme sbalili karavany a rozjeli se domů.

Jan Kubáček, srpen 2012